

fid jälle sure hulga rüütli- ja jalla- wägge  
kõggunud, agga nemmad heidsid ennast  
lõka weel emale, sest nende mees seisis  
alles se wiimne hirm. Üks suur ja lai  
jõggi, Tonau nimmi, lahutas need kah-  
hed wäed weel ühhest ärra. Siin pool  
jõgge ollid leid liinad jo meie kâes, ja  
keige wäega ülle jõe miina olli üks wäg-  
ga kartlik assi; sest esite olli se jõggi wäg-  
ga lai, nago merri, ja teiseks ei olnud  
meil teisel polel ühtegi mona, ei innimes-  
tel, egga hoostel, ja kolmandeks ollid  
seäl sured mäed ja wägga kitsad teed, kus  
wägga raske olli sured tükid läbbi wia,  
ja nisuguse hulgaga läbbi peâseda, ja  
peâlegi olli üks sadda ja wiiskümmend  
tuhhat Turkid seäl meid ootmas. Om-  
meti meie ülem Kinnal ei woinud parra-  
ta. Esite lakkitati, laewattega mon-  
ned wahwad Kinnalid, ja pealiskud mon-

ne

ne riggimentidega ülle, ja need said ka  
hâsti ülle, lõid monned weikesed trop-  
pid mahha, mis nemmad seäl leidsid ja  
monned aiasid nemmad laiale. Ja se  
läbbi tuli suur hirm selle rahwa peâle  
mis seâl ümberkaudo ellas, et nemmad  
hakkasid hulgaliste seält ärrapõggenema.  
Keigeennamiste olli üks wägga wahwas  
Kinnal, Baron Welsman nimmi, se ol-  
li jo mitme tapluse sees Turkid ärra-  
woitnud ja neile suurt kahjo teinud, ja  
sepârost karisid nemmad tedda wägga  
ja ei woinud ial ta wasto seista. Agga  
meie rahwas ei tohtnud weel teile pole  
jâda, waid kui nemmad ollid waenlas-  
tega taplenud ja neid ärrawoitnud, ja  
monni saki sanud, siis nemmad tullid jäl-  
le taggasi. Ja se sündis sel kowadest  
kui mitto puhko, et nemmad waenlaste  
ülle woimust said, ja siis ennamiere keik

X 5

jälle